

F. t. l. om forældelse af ydelser i henhold til eengangsskatteloven.

ger forældes kravet på ydelser i henhold til eengangsskatteloven efter 5 års forløb regnet fra den tid, da fordringen af fordringshaveren kan kræves betalt.

Det kan i det enkelte tilfælde være tvivlsomt, hvornår forældelsesfristen med hensyn til eengangsskattekravet må antages at løbe; men man kan ikke bortse fra den mulighed, at forældelsesfristen med hensyn til 1. rate af eengangsskatteydelserne i flere eller færre tilfælde vil blive anset at løbe fra den 15. marts 1947 eller måske endog fra 1. februar s. å.

Som følge heraf har man anset det for rigtigst, at forældelsesfristen for ydelserne i henhold til eengangsskatteloven ved lov bliver forlænget på samme måde, som forældelsesfristen med hensyn til krav på efterbetaling af skat, rejst som følge af pengeloven, blev forlænget ved lov nr. 231 af 27. maj 1950. I nærværende tilfælde foreslås forældelsesfrisen forlænget med 3 år. Der regnes med, at samtlige værnemagersager vil være tilendbragt inden udløbet af dette tidsrum.